

нощта. На сутринта, следъ черковенъ отпускъ, отново се слага трапеза за тѣхъ, която се благославя отъ свещеникъ. На другия день следъ празника се извършва служба за упокоение душитѣ на почившитѣ домакини, следъ която се раздава жито за Богъ да прости, а роднини, приятели и съседи отново се канятъ на гощавка.

СЪБОРЪ.

Съборъ се наричатъ праздненствата, които ставатъ по села и градове, преимуществено въ деня на храмовия празникъ, на които се стича околното население. Съборитѣ, особено по селата, се празнуватъ много тържествено и него день дохождатъ на гости не само жители отъ околнитѣ села и градове, но и възможни търговци на различни дребни стоки за продаване. Праздненството се започва съ черковна служба, следъ която дни обикалятъ търговскитѣ сергии, за да купятъ различни дребноли (а момитѣ и туалетни принадлежности), а други отиватъ по гости изъ познати къщи, дето ги гощаватъ богато. Къмъ съборния день, всѣки колко годе заможенъ домакинъ гледа да си набави нужното ядене и пиене, за да може да се отстраи на всѣки дошълъ гостъ; и ако по коя и да е причина такива не дойдатъ, то скръбта на домашнитѣ е твърде голѣма. Презъ сжщото това време младежта се събира по хорищата и подъ звукозетѣ на разнообразни свирачи, на дошле отъ вънъ нарочно за празника, завъртатъ не едно кръшно хоро, което продължава до залѣзване на слънцето. Гощавкитѣ, обаче, продължаватъ и презъ цѣлата нощъ, а понѣкога и на следния день.

Х О Р О.

Лѣте хората иматъ доста физически трудъ, за да не мислятъ за веселби. Но есенно и зимно време, когато престане полската работа, тѣ не пропусчатъ, а дори търсятъ случаи да се повеселятъ. Едно отъ най-любимитѣ народни развлечения е хорото. Нашитѣ хора сж планомѣрни съчетания на движенията съ музиката. тѣ сж грациозни и изразяватъ душевното настроение